

לְהַתְּוֹדוֹת עַל הַבְּפוּרִים, וְאַבְתָּרִיהַ לְהַתְּוֹדוֹת
עַל הַמַּעֲשֵׂר. וּמֵאֲרֵי מִתְּנִיתִין, מִקְּשִׁים עַל
הַמַּעֲשֵׂר, דָּאֵי יְהֵא קָדָם לְקִיטָתוֹ, אוֹ אַחַר
לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ. כְּגוֹן אֶתְרוּג, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ
בְּאֵילָן, הֵלֶךְ אַחַר חֲנֻטָּה. אֵית מָאן דְּאָמַר,
אַחַר בְּשׂוּל הַפִּירוֹת. וְאַתְרוּג מִקְּצָתוֹ דְּוֹמָה
לְאֵילָן, וּמִקְּצָתוֹ לְתַבּוּאָה, דְּאֵינּוּן זְרַעִים,
דְּאֶתְמַר בְּהוֹן, דְּלְאַחַר לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ. דְּאֵילָן
לְאוֹ אִיהוּ, אֶלְא עַד אַחַר גְּמַר בְּשׂוּלוֹ.

הַבְּפוּרִים, וְאַחֲרֵיהֶ - לְהַתְּוֹדוֹת עַל
הַמַּעֲשֵׂר. וּבְעֲלֵי הַמַּשְׁנֶה מִקְּשִׁים
עַל הַמַּעֲשֵׂר, שְׂאֵם יְהִיָּה קָדָם
לְקִיטָתוֹ, אוֹ אַחַר לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ,
כְּמוֹ אֶתְרוּג, שְׂנַאֲמַר בּוֹ בְּאֵילָן,
הֵלֶךְ אַחַר חֲנֻטָּה. יֵשׁ מִי שְׂאֹמַר
אַחַר בְּשׂוּל הַפִּירוֹת. וְאַתְרוּג
מִקְּצָתוֹ דְּוֹמָה לְאֵילָן וּמִקְּצָתוֹ
לְתַבּוּאָה, שְׂהֵם זְרַעִים, שְׂנַאֲמַר
בְּהֵם שְׂלְאַחַר לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ.
שְׂאֵילָן אֵינּוּ אֶלְא עַד אַחַר גְּמַר
בְּשׂוּלוֹ.

וּבְגִין דָּא, תְּקִינּוּ הַמוּצִיא (דף קכ"א ע"א) מֵאֶתְר
דְּבְשׂוּלוֹ יָפָה. לְאַפְקָא פַת שְׂרוּף, אֶלְא
מִמְּקוֹם שְׂהוּא מוּטְעָם. וְהִכֵּי תַבּוּאָה, בְּתַר
לְקִיטָתוֹ, אִיהוּ כְּבִישׂוּל פִּירוֹת. וַיִּשְׂרָאֵל, אֵינּוּן
מְשׂוּלִים לְאֵילָן וְלְתַבּוּאָה, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שמוות
כג) רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אֲדָמְתָהּ תְּבִיא בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ.
וְהִכֵּי (דברים יח) רֵאשִׁית גְּזוֹ צֹאנְךָ תִּתֵּן לוֹ. דְּאֵינּוּן
יִשְׂרָאֵל. דְּאֶתְמַר בְּהוֹן, (יחזקאל לה) וְאַתָּן צֹאנֵי.
וְהִכֵּי יִשְׂרָאֵל, (ירמיה ב) קִדְּשׁ (נ"א קדש ישראל) לֵיְיָ
רֵאשִׁית תַּבּוּאֹתֶיהָ, לְאַחַר לְקִיטָתוֹ מִן גְּלוּתָא,
עֲשׂוּרוֹ. וְאַתְקֵרִיאוּ קִדְּשׁ לֵיְיָ.

וּכְמוֹם כֶּף תְּקִינּוּ הַמוּצִיא מִמְּקוֹם
שְׂבְשׂוּלוֹ יָפָה, לְהוּצִיא פַת שְׂרוּף,
אֶלְא מִמְּקוֹם שְׂהוּא מוּטְעָם. וְכֶף
תַּבּוּאָה, אַחַר לְקִיטָתוֹ הוּא
כְּבִישׂוּל פִּירוֹת. וַיִּשְׂרָאֵל מְשׂוּלִים
לְאֵילָן וְלְתַבּוּאָה, שְׂנַאֲמַר בְּהֵם
(שמוות כג) רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אֲדָמְתָהּ
תְּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ. וְכֶף (דברים
יח) רֵאשִׁית גְּזוֹ צֹאנְךָ תִּתֵּן לוֹ, שְׂהֵם
יִשְׂרָאֵל, שְׂנַאֲמַר בְּהֵם (יחזקאל לה)
וְאַתָּן צֹאנֵי. וְכֶף יִשְׂרָאֵל, קִדְּשׁ (קדש
ישראל) יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית
תַּבּוּאֹתֶיהָ, לְאַחַר לְקִיטָתוֹ מִן
הַגְּלוּת - עֲשׂוּר. וְנִקְרְאוּ קִדְּשׁ לַה'.
וַיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ אֵילָן גְּדוֹל וְתַקִּיף
וְבוֹ מְזוֹן לְכָל. בּוֹ תוֹרָה, שְׂהִיא
מְזוֹן לְמַעְלָה. בּוֹ תַפְלָה, שְׂהִיא
מְזוֹן לְמַטָּה. וְאַפְלוֹ לְמַלְאָכִים אֵין
מְזוֹן אֶלְא בְּיִשְׂרָאֵל. שְׂאֵם יִשְׂרָאֵל
לֹא יִתְעַסְקוּ בְּתוֹרָה, לֹא הָיָה יוֹרֵד
לְהֵם מְזוֹן מִצַּד שֶׁל הַתּוֹרָה
שְׂנַמְשְׁלָה לְעֵץ. זֶהוּ שְׂכַתוּב (משלי
א) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ.
וְלַפְרִי, שְׂהוּא מְצוּה.

וַיִּשְׂרָאֵל אֶתְקֵרִיאוּ אֵילָנָא רַבָּא וְתַקִּיף, וּמְזוֹן
לְכָלְא בֵּיהּ. בֵּיהּ אוֹרֵייתָא, דְּאִיהִי
מְזוֹנָא לְעֵילָא. בֵּיהּ צְלוּתָא, דְּאִיהִי מְזוֹנָא
לְתַתָּא. (נ"א לעילא) וְאַפְלוֹ מַלְאָכִין לִית לוֹן
מְזוֹנָא, אֶלְא בְּיִשְׂרָאֵל. דְּאֵי לְאוֹ דִּישְׂרָאֵל
יִתְעַסְקוּן בְּאוֹרֵייתָא, לֹא הָוּה נְחִית לוֹן מְזוֹנָא,
מִסְטַר דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶמְתִּילָא לְעֵץ, הֵדָא הוּא
דְּכַתִּיב, (משלי א) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ.
וְלְאִיבָא, דְּאִיהִי מְצוּה.

וְכֶף הַתּוֹרָה נְמַשְׁלָה לְמִים, וְאֵלָה
לְאֵשׁ, וְלֹא הָיוּ יוֹרְדִים מִים
מְלַמְעָלָה, וְחַמָּה שְׂהִיא אֵשׁ, לֹא
הָיְתָה יוֹרֵדַת (מלמעלה) לְבִשְׁלֵ אֶת
פִּירוֹת הָאֵילָן, אֶלְא בְּשִׁבִיל
יִשְׂרָאֵל, וּמְשׂוּם זֶה נֶאֱמַר

וְהִכֵּי אוֹרֵייתָא אֶמְתִּילָא לְמִיָּא. וְהִנֵּי לְאֶשָּׁא.
וְלֹא הָוּה נְחִית מִיָּא מְלַעֲיָלָא, וְחַמָּה
דְּאִיהִי אֶשָּׁא, לֹא הָוּה נְחִית (כ"א מלעילא) לְבִשְׁלָא
פִּירוֹת הָאֵילָן. אֶלְא, בְּגִין יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (שיר השירים ב)

אֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (שיר השירים ב)

בְּיִשְׂרָאֵל, (שיר ב) הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה. אֵלוּ בְּעַלֵּי מִצְוֹת. וְהַגְּפָנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ, כְּשִׁפּוֹתָחִים בַּתְּשׁוּבָה, וּמִיָּד אֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל, קוֹמֵי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי וְלֹכִי לָךְ, מִן הַגְּלוּת.

וּמִשׁוֹם זֶה בְּאֵילָן, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, בַּתּוֹרָה, בְּאֵלוּ שִׁמְשֵׁתְדָלִים בָּהּ הוֹלְכִים אַחַר חֲנֻטָּה וּמַעֲשָׂרִים אוֹתוֹ, שִׁשׁוּרָה עֲלֵיהֶם יו"ד, שֶׁהִיא חֲכַמ"ה, א' מ"י, וּבָהּ מִתְכַּנְּסִים ה"ה, שֶׁהֵם פְּרוֹת הָאֵילָן. וּמֵהוּ הָאֵילָן? וי. אֲבָל שְׁאָר הָעֵם, אַחַר לְקִיטָתוֹ מִן הַגְּלוּת - עֲשׂוּרוֹ, אוֹתָם צְדִיקִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (ויקרא כב) וְלִקְחֹתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּרֶךְ. הַדֶּרֶךְ בְּמַעֲשֵׂיהֶם, שֶׁאֲחֻזִּים בְּכַעֲלֵי תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְאַחַר לְקִיטָּה הוֹלְכִים לְגַבְיָהֶם (ולגבי זרעים של

תְּבוּאָה. וְאַחַר חֲנֻטָּה הוֹלְכִים אֲלֵיהֶם) כְּאֵילָן. וּמִשׁוֹם זֶה פְּרִשׁוּתָהּ בְּמִסְכַּת קְדוּשִׁין, בֶּאֱלֵה שְׁמִיעֵנוּ שְׁאֲתָרוּג כְּיָרֵק. מֵהוּ יָרֵק דְּרָכּוֹ לְגַדֵּל עַל כָּל מַיִם וּבִשְׁעַת לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ, אֶף אֲתָרוּג גַּם דְּרָכּוֹ לְגַדֵּל וְכוּ' וּמִצַּד שֶׁל הַחֲכָמָה, אֵין מַיִם אֵלָא תּוֹרָה. וּבְמִקּוֹם אַחַר לְמַעְלָה, וְזֶה שֶׁשָּׂנִינּוּ, אֲתָרוּג שְׁוֵה לְאֵילָן בְּשִׁלְשָׁה דְרָכִים; הֵרִי אֲתָרוּג אוֹחֻז שְׁנֵי צְדָדִים, וְאֲתָרוּג הוּא דְיוֹקָן הַלֵּב שֶׁאֲחֻז לְמַעְלָה וְאֲחֻז לְמַטָּה. אֲחֻז לְמַעְלָה - הַלֵּב רוֹאֵה. אֲחֻז לְמַטָּה - בְּדַעַת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּחָהּ, הַלֵּב יוֹדֵעַ. דַּעַת הִיא אֵילָן, הַתּוֹרָה הַפְּרִי שְׁלוֹ. הַעֵינַיִם שֶׁהֵן הַמִּצְוֹת שֶׁבָּהֶן - הַלֵּב רוֹאֵה.

(ע"כ רעיא מהימנא)

וְאַנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּן לִי וְגו' (שמות כב) רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (איוב כח) וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵיזָה מְקוֹם בִּינָה. זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לִיקְרָא לֹוֹן, יִתִּיר (נ"א ביקרא דלחזו) עַל כָּל שְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא. בְּקִדְמִיתָא

הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה, אֵילָן מְאָרִי מִצְוֹת. וְהַגְּפָנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רֵיחַ, כַּד פִּתְחִין בַּתְּיוֹבָתָא, וּמִיָּד אֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל, קוֹמֵי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי וְלֹכִי לָךְ, מִן גְּלוּתָא.

וּבְגִין דָּא בְּאֵילָן, דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, בְּאֲוִרֵיתָא, בְּאֵילָן דְּמִשְׁתְּדָלִין בָּהּ, אֲזִלִּין בְּתֵר חֲנֻטָּה, וּמַעֲשָׂרִין לִיה, דְּשִׁרְיָא יו"ד עֲלֵיהּ, דְּאִיהִי חֲכַמ"ה, א' מ"י וּבָהּ מִתְכַּנְּשִׁין ה"ה, דְּאֵינּוֹן פִּירוֹת הָאֵילָן. וּמֵאֵן אֵילָן. וי. אֲבָל שְׁאָר עַמָּא, אַחַר לְקִיטָתוֹ מִן גְּלוּתָא, עֲשׂוּרוֹ. אֵינּוֹן צְדִיקִים דְּאֶתְמַר בְּהוֹן, (ויקרא כב) וְלִקְחֹתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּרֶךְ. הַדֶּרֶךְ בְּעוֹבְדֵיהוֹן, דְּאֶחִידָאן בְּמְאָרִי תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְאַחַר לְקִיטָּה אֲזִלִּין לְגַבְיָהּ (נ"א ולגבי זרעים דתְּבוּאָה וְאַחַר חֲנֻטָּה אֲזִלִּין לְגַבְיָהּ) כְּאֵילָן.

וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ בְּמִסְכַּת קְדוּשִׁין, וְקָא מִשְׁמַע לָן דְּאֲתָרוּג כְּיָרֵק, מֵהוּ יָרֵק דְּרָכּוֹ לִיגְדֵל עַל כָּל מַיִם, וּבִשְׁעַת לְקִיטָתוֹ עֲשׂוּרוֹ. אוֹף אֲתָרוּג נְמִי דְרָכּוֹ לִיגְדֵל וְכוּ' וּמִסְטָרָא דְחֲכָמָה, אֵין מַיִם אֵלָא תּוֹרָה. וּבְאַתֵּר אֲחִרָא לְעֵילָא, וְהָא דִתְנִן, אֲתָרוּג שְׁוֵה לְאֵילָן בְּשִׁלְשָׁה דְרָכִים, הָא אֲתָרוּג, אֶחִיד תְּרִין סְטָרִין, וְאֲתָרוּג אִיהוּ דְיוֹקָנָא דְלֵבָא, דְּאֶחִיד לְעֵילָא וְאֶחִיד לְתַתָּא. אֶחִיד לְעֵילָא, הַלֵּב רוֹאֵה. אֶחִיד לְתַתָּא, בְּדַעַת. כְּמָה דְאוֹקְמוּהָ, הַלֵּב יוֹדֵעַ. דַּעַת אִיהִי אֵילָנָא, תּוֹרָה אֵיבָא דִילִיָּה. עֵינַיִן דְּאֵינּוֹן פְּקוּדִין, דְּבַהוֹן הַלֵּב רוֹאֵה. (ע"כ רעיא מהימנא).

וְאַנְשֵׁי קִדְשׁ תִּהְיוּן לִי וְגו' (שמות כב) רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (איוב כח) וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵיזָה מְקוֹם בִּינָה. זָכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי לִיקְרָא לֹוֹן, יִתִּיר (נ"א ביקרא דלחזו) עַל כָּל שְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא. בְּקִדְמִיתָא

אמר לון, (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. לא אעדי רחימותא סגיא מנהון, עד דקרא לון וגוי קדוש דאיהו יתיר. לא אעדי רחימותא מנהון, עד דקרא לון (דברים יד) כי עם קדוש אתה. לא אעדי רחימותא מנהון, עד דקרא לון (שמות כב) ואנשי קדש תהיון לי דאיהו יתיר מפלא.

בתחלה אמר להם, (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים. לא זזה האהבה הרבה מהם עד שקרא להם וגוי קדוש, שהוא יותר. לא זזה האהבה מהם עד שקרא להם (דברים יד) כי עם קדוש אתה. לא זזה האהבה מהם עד שקרא להם (שמות כב) ואנשי קדש תהיון לי, שהוא יותר מן הכל.

בתוב והחכמה מאין תמצא. אורייתא מחכמה נפקת, מאתר דאקרי קדש. והחכמה נפקת, מאתר דאקרי קדש הקדשים. רבי יצחק אמר, וכן יובלא אתקרי קדש. דכתיב, (ויקרא כה) יובל היא קדש תהיה לכם. וישראל פלילן מנייהו, הדא הוא דכתיב ואנשי קדש תהיון לי.

בתוב והחכמה מאין תמצא. התורה יצאה מחכמה, ממקום שנקרא קדש, והחכמה יצאה ממקום שנקרא קדש הקדשים. רבי יצחק אמר, וכן יובל נקרא קדש, שכתוב (ויקרא כה) יובל היא קדש תהיה לכם. וישראל כלולים מהם. זהו שכתוב ואנשי קדש תהיון לי.

בקרמותא קדוש, והשתא קדש. מה בין האי להאי. אמר רבי יוסי, דא לעילא לעילא, ודא לאו הכי. דכתיב, (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו. בהאי אתר אקרי (דף קכ"א ע"ב) קדוש ולעילא לעילא קדש.

בתחלה קדוש, ועכשו קדש. מה בין זה לזה? אמר רבי יוסי, זה למעלה וזה למטה. וזה לא כף, שכתוב (ישעיה ד) והיה הנשאר בציון והנוותר בירושלם קדוש יאמר לו. במקום זה נקרא קדוש, ולמעלה למעלה קדש.

רבי אבא הוה אזיל בארחא, והוה אזלי עמיה רבי יוסי ורבי חייא, אמר רבי חייא, (ס"א הא דתנינן) ואנשי קדש תהיון לי, מנלן. אמר ליה, הא רבי יוסי וכלהו חבריאי שפיר קאמרו, והכי הוא. מנלן. דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, ראשית: ודאי חכמה אקרי ראשית, דכתיב, (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת יי'.

רבי אבא היה הולך בדרך, והיו הולכים עמו רבי יוסי ורבי חייא. אמר רבי חייא, ואנשי קדש תהיון לי, מנין לנו? אמר לו, הרי רבי יוסי וכל החברים יפה אמרו, וכף זה. מנין לנו? שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה. ראשית, ודאי חכמה נקראת ראשית, שכתוב (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה'.

ומשום דישראל אקרון קדש (ישראל) בשלימו דכלא, כתיב (שמות כב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו. דהא ישראל דאינון שלמין על פלא, לא ינקין מסטרא דדינא קשיא. לפלב תשליכון אותו. דהוא דינא

ומשום שישראל נקראו קדש (ישראל) בשלמות הכל, כתוב (שמות כב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, שהרי ישראל, שהם שלמים על הכל, לא יונקים מצד הדין הקשה. לפלב תשליכון אתו, לפלב ודאי, שהוא הדין החצוף חציפא תקיפא על פלא.

פִּינּוֹן דְּדִינָא תְּקִיפָא שְׂרִיא עֲלוּי, וְאָטִיל זֹהֲמָא בֵּיה, אָסִיר לְהוּ לְאִינוֹן דְּאֶקְרוֹן קֳדָשׁ. אֲלָא לְפָלֵב תְּשְׁלִיכוֹן אוֹתוֹ וְדָאי, דְּאִיהוּ דִּינָא חֲצִיפָא, דִּינָא תְּקִיפָא יִתִיר מְפֻלָּא, דְּכִתִּיב, (ישעיה נז) וְהַפְּלִבִים עֲזִי נָפֵשׁ.

הַחֲזֹק עַל הַכֹּל. פִּינּוֹן שֶׁהֵדִין הַקֹּשֶׁה שְׂרִי עֲלוּי וְהֵטִיל בּוֹ זֶהֱמָה, אֲסוּר לָהֶם לְאוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ קֳדָשׁ. אֲלָא לְפָלֵב תְּשְׁלִיכוֹן אוֹתוֹ וְדָאי, שֶׁהוּא הֵדִין הַחֲצוּפָה, דִּין הַקֹּשֶׁה יוֹתֵר מִן הַפֶּל, שֶׁכְּתוּב (ישעיה כו) וְהַפְּלִבִים עֲזִי נָפֵשׁ.

תָּא חֲזִי, פֶּד אֲדַפֵּר נְבִלָה בְּאוֹרֵייתָא, פְּתִיב בְּיִשְׂרָאֵל קְדוּשׁ, וְלֹא קֳדָשׁ. הֵכָא כְּתִיב, וְאֲנָשֵׁי קֳדָשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשְׂרָר בְּשִׂדָה טְרַפָּה לֹא תֵאכְלוּ. וְהֵתָם בְּנְבִלָה כְּתִיב, (דברים יד) לֹא תֵאכְלוּ כָל נְבִלָה לְגַר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ תִּתְנַנֶּה וְגו', כִּי עִם קְדוּשׁ אִתָּה. קְדוּשׁ וְלֹא קֳדָשׁ, דְּהָא נְבִלָה מִסְטָרָא דִּישְׂרָאֵל אֲתַעְבִּיד, דְּלֹא פְסִיל הָאִי אֲלָא יִשְׂרָאֵל. וְסִגְיָאִין גְּוֹנִין, אִית בָּהּ בְּנְבִלָה. כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁנִּזְכַּרְתָּ נְבִלָה בְּתוֹרָה, פְּתוּב בְּיִשְׂרָאֵל קְדוּשׁ, וְלֹא קֳדָשׁ. פֶּאן פְּתוּב וְאֲנָשֵׁי קֳדָשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשְׂרָר בְּשִׂדָה טְרַפָּה לֹא תֵאכְלוּ. וְשֵׁם בְּנְבִלָה פְּתוּב (דברים יד) לֹא תֵאכְלוּ כָל נְבִלָה לְגַר אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵיךָ תִּתְנַנֶּה וְגו', כִּי עִם קְדוּשׁ אִתָּה. קְדוּשׁ וְלֹא קֳדָשׁ, שֶׁהִרִי נְבִלָה מִצַּד שֶׁל יִשְׂרָאֵל נֶעֱשְׂתָה, שֶׁלֹּא פּוֹסֵל אֵת זֶה אֲלָא יִשְׂרָאֵל. וְרַבִּים הַגְּוִיִּים יֵשׁ בָּהּ בְּנְבִלָה, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתִיב הֵכָא וְאֲנָשֵׁי קֳדָשׁ תִּהְיוּן לִי, וּכְתִיב הֵתָם כִּי עִם קְדוּשׁ אִתָּה לִי אֶלְהִיךָ. לִי אֶלְהִיךָ, לִי מִיבְעֵי לִיָּהּ. אֲלָא הֵתָם (ס"א הָכָא) לְעִילָא לְעִילָא. וְהֵכָא (ס"א וְהֵתָם) שְׁכִינְתָּא. וּכְתִיב, (ישעיה ד) וְהָיָה הַנִּשְׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ יֵאָמֵר לוֹ וְלֹא קֳדָשׁ. בְּכָאן קְדוּשׁ, וְלְעִילָא קֳדָשׁ. פְּתִיב קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, בְּה"א כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא. וְעַל דָּא וְאֲנָשֵׁי קֳדָשׁ תִּהְיוּן לִי וְדָאי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, פְּתִיב הֵכָא וְאֲנָשֵׁי קֳדָשׁ תִּהְיוּן לִי, וּכְתוּב שֵׁם, כִּי עִם קְדוּשׁ אִתָּה לִי אֶלְהִיךָ. לִי אֶלְהִיךָ? לִי הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת! אֲלָא שֵׁם (כָּאן) לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְכָאן (וְשֵׁם) הַשְּׁכִינָה. וּכְתוּב (ישעיה ד) וְהָיָה הַנִּשְׂאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוּשׁ יֵאָמֵר לוֹ, וְלֹא קֳדָשׁ. בְּכָאן קְדוּשׁ וְלְמַעְלָה קֳדָשׁ. פְּתוּב קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, בְּה"א, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ. וְעַל כֵּן אֲנָשֵׁי קֳדָשׁ תִּהְיוּן לִי וְדָאי. רַבִּי יִצְחָק הָיָה יוֹשֵׁב לְפָנַי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לוֹ, הִרִי פְּתוּב קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי. בְּסוּף הַפְּסוּק כְּתוּב כָּל אֲכָלְיוֹ יֵאָשְׁמוּ, מַה זֶה אוֹמֵר? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָפָה אָמַר, כָּל אֲכָלְיוֹ יֵאָשְׁמוּ - הִינּוּ שֶׁכְּתוּב וְאִישׁ כִּי יֵאכֵל קֳדָשׁ בְּשִׁגְגָה וְכו'. וְכְתוּב וְכָל זֶר לֹא יֵאכֵל קֳדָשׁ. וּמִשׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִקְרְאוּ קֳדָשׁ, פְּתוּב כָּל אֲכָלְיוֹ יֵאָשְׁמוּ. בֵּא רַבִּי יִצְחָק וְנִשְׁק יָדוֹ וְאָמַר, אִם לֹא כֹאֲתִי לְכָאן אֲלָא לְשִׁמְעַ דְּבַר זֶה - מְסַפִּיק.

רַבִּי יִצְחָק הָוָה יְתִיב קָמִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לִיָּהּ הָא פְּתִיב קֳדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי סוּפִיָּה דְּקָרָא כְּתִיב כָּל אֲכָלְיוֹ יֵאָשְׁמוּ, מָאִי קָא מִיִּירִי. אָמַר לִיָּהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁפִיר קָא אָמַר, כָּל אֲכָלְיוֹ יֵאָשְׁמוּ, הִינּוּ דְכְּתִיב, (ויקרא כב) וְאִישׁ כִּי יֵאכֵל קֳדָשׁ בְּשִׁגְגָה וְגו'. וּכְתִיב, וְכָל זֶר לֹא יֵאכֵל קֳדָשׁ. וּמִשׁוּם דִּישְׂרָאֵל אֶקְרוֹן קֳדָשׁ, פְּתִיב כָּל אֲכָלְיוֹ יֵאָשְׁמוּ. אִתָּא רַבִּי יִצְחָק וְנִשְׁק יָדוֹ, אִם לֹא יִדוּי, אָמַר, אִי לֹא אֲתִינָא הֵכָא אֲלָא לְמִשְׁמַע מְלָה דָּא סִגְיָא.